

Hi havia un home petit,
més petit del que heu pensat,

es va trobar una xinxeta
i va morir atravesat.

Si n'hi ha un home alt,
que un iogurt se n'ha menjat,

Se l'ha menjat, i a la panxa
hi arriba caducat.

Vaig demanar a una noia
si em volia fer un petó,

Ella s'ho va rumiar
i al final digué que no!

Dos pardals en una espiga
no s'hi poden sostenir

Dos fadrins amb una nina
no s'hi poden avenir.

La fruita que més m'agrada
ho tinc clar i us la diré:

és aquella tan mimosa
que els petons sap fer tan bé.

Si ho voleu endevinar,
és una capseta blanca,

ou

També ens pot alimentar
i si s'obre ja no es tanca,

Les bèsties i les persones
les botigues i el carrer

nom

del meu poder no s'escapen
és perquè tothom en té.

Em faig en lloc enlairat
sense que hagi tingut pare

neu

i conforme vaig morint
va naixent la meva mare.

Sóc de fusta o de ferro,
això vol dir de metall,

llit

de dia sempre reposo
i de nit faig mon treball.

La llum és la meva mare
i sóc fill de la foscor

cine

un francès va ser mon pare,
i ma pàtria tot el món.

Té ales però no vola,
no té cames i camina,

barret

Tinc marges i no sóc riu,
tinc títol sens noble ser,

diari

Dues capsetes menudes,
que obren i tanquen a l'hora,

ulls

Sóc tan petit, tan petit,
que no se'm veu la figura,

microbi
ombra

Per més que em vinguis darrere
mai no em podràs atrapar

Té la forma de cassola,
a veure qui ho endevina?

Au, lector, fes el cap viu
i endevina'm que et convé.

I a dins guarden una nina
que mai sortirà a fora.

Porto grans enfermetats,
mato el qui no es cura.

i quan vulguis retirar-te
sempre t'hauré d'empaitar.